

Palijo rustaelen runoja
riimittelen viestejäni
joissa soentuja koreita
sanomaakin jonkun verran
lisää juttuja esitän
joka poijalle porisen
jotka tietsikan sisältä
katselevat jännitystä.

Onhan muitakin runoja,
värsyjä niin mainijoita,
joita kulukenu muovassa,
tarttunut tien pientareesta,
polun vierestä vivuttu
kanervista korjaeltu,
vesan kasvusta vejetty,
päästä heinän helpotettu,
tienraitilta kerätty,
muistin soppeen talletettu

Äiti mulle muistutteli
isä tarkoen neuvoskeli:
- Ota neuvoni opiksi
ohje parhain pannaksesi
ettei julmat juonittele
metsäntaijat taivuttele
karjan kultaisen keralla
mettän sissään mennessäsi
karjatietä tarpoessa

Paljon sattui sankarille
lehemänpaskan pinkkarille
paemenessa käyessäni,
paemenpoikana ollessani,
mettäesillä maesemilla,
kultaesilla kunnahilla,
mustan Muurikin perässä,
kera Kirjon sarvipäisen.

☐☐ 23.2.2015